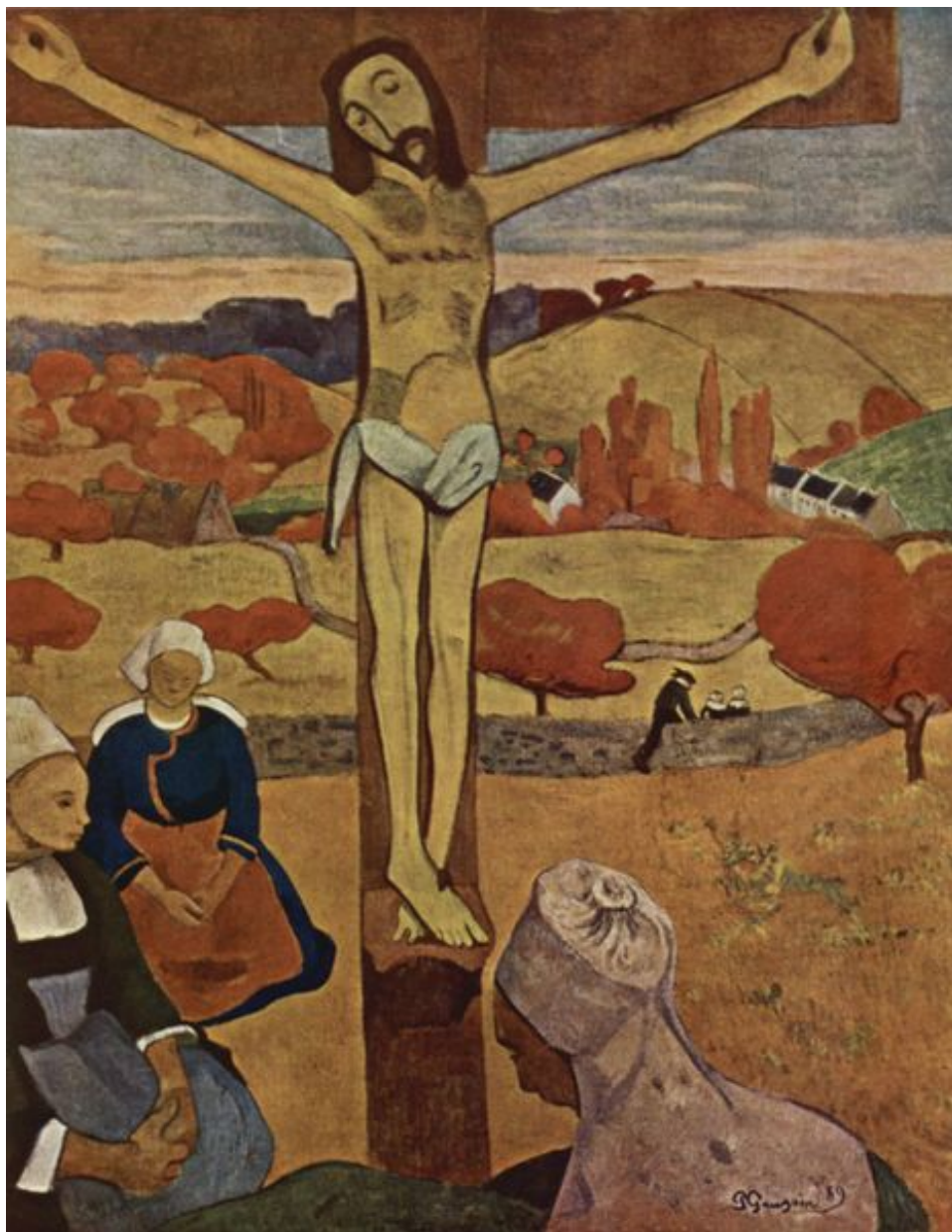

Maugham, William Somerset: Az ördög sarkantyuja (1988)

Hangoskönyv @ 2011/03/23

Fordító: Devecseriné Guthi Erzsébet | Felolvassa: Bodor Tibor

Kiadó: MVGYOSZ | Játékidő: 09:28:41 (568:41)

A regény főhősének sorsa lényeges vonásaiban Gauguin, a tragikus sorsú francia festő életrajzával egyezik, de Maugham nem művészbiográfiát akart írni, hanem egy sajátos emberi

magatartást s az úgynevezett “zseni-típust” bemutatni; Gauguin hányatott élete ehhez csak alkalmas nyersanyagul szolgált. A szerző saját életébe fonva meséli el a különös történetet, melynek olykor maga is aktív szereplője. Charles Strickland, az ízetlen, műveletlen tőzsdés 40 éves korában rövidke levelet ír feleségének, melyben közli, hogy örökre elhagyja. A szerző utána megy, hogy visszahozza, s felfedezi a józan polgárok számára hihetetlen valóságot: azért hagyta el biztos megélhetését, kényelmes életét, hogy festő lehessen. Strickland Párizsban öngyilkosságba kerget egy nőt, tönkreteszi a férjét, majd több évi nyomor és éhezés után Tahitiba megy, ahol végre megtalálja, amit keresett: igazi hazáját, a buja tájat, a nyugalmat, a magányt, itt végre elfogadják olyannak amilyen, s bár félbolondnak nézik, dolgozni hagyják. Itt festi meg legnagyobb műveit.

A könyvnek nagy vonzereje a különféle környezetek bemutatása. A főhős tipikus angol polgári milióból indul, majd a párizsi művészvilágban folytatja, innen a marseille-i kikötő csavargói közé kerül, majd a pittoreszk, barbár Tahiti tárul az olvasó szeme elé, hogy a könyv végén ismét visszakerüljünk a sznob londoni társaságba, ahol az életében megvetett Stricklandet évekkel halála után mint világhírű festőt ünneplik.

<http://hangoskonyv.wordpress.com/2011/03/23/maugham-william-somerset-az-ordog-sarkantuja-1988/>

